

Artikel 10.

Enhver Stat, som griber til Krig under Krænkelser af de i Pagten eller denne Protokol indeholdte Forpligtelser, er Angriber. Krænkelser af de Regler, der er fastsat for en afrustet Zone, skal betragtes som lige med at gribe til Krig.

I Tilfælde af, at Fjendtligheder er udbrudt, skal, medmindre Raadet enstemmig erklærer det modsatte, enhver Stat formodes at være Angriber:

1. Hvis den har afslaaet at henvise Striden til Forhandling ad fredelig Vej saaledes, som omhandlet i Pagtens Artikel 13 og 15, der er udvidet ved denne Protokol, eller at efterkomme en Kendelse af Domstol eller Voldgiftsret eller en enstemmig Henstilling fra Raadet, eller har tilsidesat en enstemmig Beretning fra Raadet, en Kendelse fra Domstol eller Voldgiftsret, der anerkender, at Striden mellem den og den anden krigsførende Stat angaar en Sag, der i Henhold til Folkeretten udelukkende henhører under sidstnævnte Stats egen Kompetence; i sidstnævnte Tilfælde skal Staten dog kun formodes at være Angriber, dersom den ikke forud har forelagt Spørgsmaalet for Raadet eller Forsamlingen i Overensstemmelse med Pagtens Artikel 11.

2. Hvis den har krænket nogen af de foreløbige, i denne Protokols Artikel 7 omhandlede Forholdsregler, der er blevet paabudt af Raadet for det Tidsrum, Forhandlingerne finder Sted.

Hvis Raadet, bortset fra de i denne Artikels første og andet Stykke omhandlede Tilfælde, ikke straks formaar at afgøre, hvem der er Angriberen, er det forpligtet til at paalægge de krigsførende at slutte en Vaabenstilstand, hvis Betingelser det fastsætter, om fornødent ved et Flertal paa to Trediedele, og hvis Udførelse det overvaager.

Enhver krigsførende, som har afslaaet at gaa ind paa Vaabenstilstanden eller har krænket dens Betingelser, skal anses som Angriber.